

Setmanari de Banyolas

Periódich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Plaça de la Constitució, Número 9

Banyolas, 24 de Abril de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's tornan els originals

Feyna feta

En totes les poblacions les necessitats de la vida y de la societat, plantejan als homes problemes diversos y d'importancia relativa á la qu' elles tenen.

En nostre vila y obehint, com les demés, á aquesta lley n' hi ha alguns de plantejats, que per ella son sens dupte de capdal interés.

La construcció del nou cementiri, la vinguda del tren, son obres d'importancia y que está en la consciencia de tothóm la seva necessaria realisació y á la major brevetat possible. Mes, aquestes obres, tota vegada qu' en el sentit económich son de consideració, no 's poden pas abordar sens que 'l poble, que les desitja, estiga resolt á fer el sacrifici indispensable, á posarhi 'l diner que 's necessita. Tenir el diner ó veurer tan sols la manera de poder ferlo aseguible, es igual á esser feta l' obra.

Aixís ha succehit ab el primer d'aquestos problemes, ab el nou cementiri.

Molt temps feya que se sentia vivament la necessitat de llur construcció. Tothóm, al veurer la petitesa del recinte, l'inconvenient del lloch, el deplorable estat de conservació del vell, sentia vius desitjos de que 's tanqués d'una vegada, y 's busqués mellor supstitut.

Ajuntaments anteriors ja s'havien ocupat d'aquest assumpto, haventse arribat fins á comprar el terreny y fer el plano pel cementiri nou.

No deixant abandonada aquesta obra y tinguent necessitat de venser les dificultats d'ordre económich, l'actual Ajuntament ha pulsat l'opinió, y trovant-la ben preparada, ha tirat avant. Per lo tan pot dirse que l'obra es feta, tota vegada que la suscripció oberta puja á la considerable suma de 12250 pessetes, suma ja suficient pera donar el cop inicial.

VIRTUT ESTERIL

Hi ha catòlics que no volen pendrer part en la política, eleccions, obres de caràcter social etc., per no contagiarse ab els errors y desvios de la societat actual. Temen que se 'ls hi comunicu 'l mal, y, per fugir d'ell, se tancan á casa seva contentantse ab encomenarho tot á Deu.

Pero á mi 'm sembla que, en la majoria dels casos, més qu' el temor del mal, mou á n'aquestos l'amor á la propia comoditat y benestar. D'aquesta manera lo que sembla una virtut no es més que un egoisme refinat.

No es necessari per apartar el mal amagar-se y ocultarse de la gent. El mal s'aparta allunyant d'ell el cor. El mal se vens practicant el bé. La millor manera de practicar el bé es exercitar la caritat. Y una de les coses en que més podem exercitarla es en pendrer part en l'acció política y social, ab la mira de salvar á la societat y retornarla á Deu.

Mols s'figuran que lo més acertat es no surtir de casa, desviar la vista de les coses molestes, fugir de la contaminació de la moderna Babilonia, tancar les finestres, perque no penetri 'l fum dels errors moderns, ni 'l ruído de la tempestat, que amenssa desde lluny, procurarse la pau del esprit (ó tal vegada millor la del cor), tenir una vida quieta, sossegada, tranquila, com una diada hermosa de primavera y buscar en el circol reduhit d'una vida ordenada y metódica un niu de quietut per l'esprit.... y lo demés, tot lo demés, encomenarho á Deu.

Els tals catòlics viuen enganyats. Creuen qu' el seu quietisme egoista es una virtut; y fins compadeixen als catòlics frágils y amadors del perill, que lluitan en l'arena dels combats socials en mitj de la polsaguera y ruído que aixecan els seus contraris.

Es un recurs molt cómodo aixó d'encomenarho tot á Deu y confiar en que Ell ho farà tot, es á dir, tot lo penós y qu' exigeix de nosaltres sacrificis y molesties.

Per ventura Deu empleará medis extraordinaris ó ajudarà ab la seva gracia, si nosaltres no emplehem els ordinaris y naturals? Fará Deu que prodijiosament surti elegit diputat aquell catòlich, á qui no han volgut votar els catòlics? Enviará Deu angels del cel per donar vida á les obres de caràcter social, que 'ls

catòlics tenen abandonades? Fará Deu que prosperin miraculosament els periódichs, y revistes catòliques als qui els mateixos catòlics no volen suscriurarse?

Una virtut sens esprit de sacrifici, més que virtut es ilusió, tonteria. Per lo tant, no crech que reporti gayre bé á la societat, la virtut d'aquells que no volen trevallar quan les circumstancies de una manera especial ho reclamen y en cambi se 'ls veu empleats en actes piadosos. Pietat que de cap manera sé compendrer. Qui no fé lo poch que pot y deu demanará á Deu ab sinceritat y fervor que concedeixi lo molt que no podem alcansar.

La oració, les practiques piedoses, les obres espirituals han d'esser per enrobustirnos en el bé y donarnos forces pera saber lluytar; no per adormirnos en el somni regalat de una vida egoista y pussilánime.

Qué hermosa es l'actitut d'aquells catòlics que pregan al dematí pera poguer trevallar ab més ardor per la tarde; els quals aprofiten totes les ocasions pera lluytar per Cristo, organisant, escibint, fundant, discutint, aconsellant, vigilant; que mostran á la llum del sol els sofismes y enganys dels sectaris; que se 'ls veu sempre disposats á combatre gloriosament.... qu' admirables y dignes d'ologi son els tals catòlics!

Qué ridícula es la virtut d'aquells catòlics que, actualment, quan hi ha tanta necessitat de trevallar no 's preocupan més que de passársela bé, tent servir á la mateixa virtut per encubridora de son egoisme!

Tal virtut no es virtut, ni res que s'hi sembli. De virtut no n'hi ha cap d'estéril, y aquesta seria la mateixa esterilitat.

JOAQUÍM COROMINA.

SECCIÓ LITERARIA

¡AL MATAMÓS!

Ja podeu donarvos manya,
que si voléu distracció
per feus' passar la migranya,
com la de pescar ab canya
no 'n trobaréu de milló.

Si us parlan de la cassera
no us deixeu ensarroná.
Sempre ab aquella fatiera

correu de mala manera
per no matar ni un pinsá
y ademés d'escarrassarvos,
de suar y acolorarvos
vos exposeu ¡vaua nell!
un dia de foradarvos
ó que us foradin la pell!

Ab el botet y els filats
també us resulta 'l mateix;
sentiu guatllas á grapats,
pro' agafeu sois humitats
que us deixan moll com un peix.

Y fos no més la mullena!
Ab lo qu' estéu exposat
qu' algun pagés empipat
un dia us tusti l'esquena
perqué li xaféu el blat.

Si us dediquéu als bolets,
trobaréu mataparents,
muxins, llorells y escarlets
molt bonichs, pro quan son nets
tots son corcats ó dolents.

Si vo'leu, donchs, disfrutar
d'esbarjo 'l més agrados,
pro' vehiués sens tardar
d'uns bons ormeigs de pescar
y aneuse 'n al Matamós

y allí á l'ombra arracerats,
d'algun bern ó alguna alzina,
ab els ulls mitj alicuats
pel soroll endormiscats
de la corrent que rondina,
disfrutareu de debó.
Oh ab quina fruició
un hom veu bellugá 'l suro!
Jo m'estimo més alló
que no pas... perdrer un duro.

Uns cops en l'arredeada
pescant d'alguna ganyal,
vos hi clavan enfondada
y arranquen d'una estíada....
¡una fulla d'olivera!

Altres cops, mentres badeu,
vos suchuheix lo mateix;
ells estian, estireu
y resulta que us quedeu
ab la canya sense peix,
y uns altres un barb tranquil
d'aquells que portan ganyal
y li agrada fer brometa,
s'entreté estirant el fil
fentvos perdre la xaveta.

Així 'l temps aneu passant
cargolantni algun cigarro;

mal es que de tant en tant
passa un rat-buf tot nedant
y ja us ha esguerrat el marro.

Allavors podreu cercar
un altre lloch per pescar
y si no trobeu maneres
de que piqui a can Milleras,
á las bassas picará,

qu' en sas gorgas sempre hi té
algun peix escaducé
apunt pera divertirvos;
se tracta d' un riu de bé
y disposat á servirvos.

¡Oh Matamós! Tu has estat
per mi un fidel confident.
Me tens tan enamorat
que si fos un potentat
t' aixecava un monument.

En tas riberas tot sol
¡quants cops he trobat consol
escoltant las tendres notas
que cantava un rossinyol
acompanyat de granotas!

Aspirant las alenadas
d' ayre frescal, perfumadas
per el xutgla-mel florit
¡quantas y quantas vegadas
m' hi ha arreplegat la nit!

Bonas gorgas per pescar;
fonts y sombras per passar
una jornada tranquila,
desde Cors al Salt d' en Vila
podeu triar y remená.

Si teniu alguna pena
que us fa viure neguitós,
siga de qualsevol mena,
per tiráusela á l' esquena
aneusen al Matamós.

J. H.

De la Cooperativa

Fracás inevitable

Les cooperatives de consum, necessitan pe-
ra desenrotllarse, una pila de circumstancies
que no sempre es cosa fácil. reunir, ja que no
dependeixen de causes qu' estiguin al domini
de la voluntat humana.

Cuant la implantació d' aquestes societats
té lloch en terreny adequat, viuen y creixen
ab una facilitat extraordinaria, alcansant el seu
progrés, proporcions gegantines, com ho diu-
hen ben clar els colossals edificis aixecats en
moltes poblacions pera servirleshi d' hostatje;
més, quant se preté aclimatarles en un ambient
desfavorable, tot esforç resulta inútil pera cu-
rarles de l' anèmia que constantment les acom-
panya, presagiant la seva inevitable desapa-
rició.

No basta que una empresa qualsevol sigui
convenient ó útil, pera que la seva realització
vagi seguida de l' éxit; precisa la seva oportu-
nitat y més qu' aquesta encare, la seva possibi-
litat, ja que sense aquesta base fonamental, no
hi ha empresa realizable.

Y aquesta base essencial, es la que falta á la
que tenen entre mans els obrers d' aquesta vi-
la, á la Cooperativa en projecte.

¡Qu' aquesta seria una institució utilíssima
per ells! ¿Qui ho dubta?

¡Que l' establiment dels drets de portes y
conseguint puja en els preus d' alguns articles,
li ha donat certa oportunitat! No pot negarse.

Més; ¿basta aquesta oportunitat y aquella
utilitat, á garantir l' éxit del projecte?

De cap manera.

No s' forjin il·lusions, els nostres obrers. A
Banyolas, no es possible una Cooperativa di-
recta de consum, per convenient que sigui als
interessos dels que la projectan, y per oportu-
na que sembli.

Prescindint de les moltes dificultats ab que
topen, á tot arreu, aquestes associacions, totes
les que concorren també en el cas present,
obstarán al seu desenrotlló circumstancies es-
pecialíssimes de caràter local, contra les que
lluitarán en va, tots els que s' proposin sus-
traures á la seva influencia.

No té Banyolas una població neta y exclu-
sivament obrera, com tenen Palamós, S. Feliu
de Guixols y altres poblacions importants de
nostra provincia en les que hi viuen una vida
exhuberant, associacions d' aquesta naturalesa.

Aquí, els mateixos que son obrers indus-
trials, son al mateix temps agricultors en sa
majoria y alguns, tenen establiment. Qu' aques-
tos últims no poden de cap manera véurer ab
simpatia la iniciativa dels seus companys de
treball, es evidentíssim. Tant si el negoci á que
s' dedican, coincideix com si no, ab el que se-
rá objecte de la Cooperativa, será aquesta per
ells un enemich contra el que s' obligará á
combátrre la cada día més dura lluita per la
existencia.

Y els primers, els obrers que en major ó
menor escala s' dedican també á la agricultura
¡poden, per gran que sigui el seu entusiasme
per la Cooperativa, prestar á la mateixa tot
l' apoyo que necessita pera viurer y des-
enrotllarse?

La Cooperativa en projecte, donats els es-
cassos recursos ab que contarà (perque escas-
síssims resultan pera obres semblants, tres y
cuatre mil pessetes) únicament podrá dedicar-
se á la venta d' articles de primera necessitat,
articles que en sa majoria recullirán els interes-
sats de la terra per ells conrehuada y per lo
tant, no cal pas suposar que tinguentlos prop-
pis, vagin á adquirirlos fora de casa. D' aquí
que el moviment de la Cooperativa será neces-
sariament insignificant, com insignificants se-
rán també els beneficis. Y quant d' aquestos
se n' hagi deduhit els gastos no despreciables
de local, matrícula, personal, llum, etc. que
imprescindiblement irán anexos á la Coopera-
tiva, cualsevolga que sigui la vitalitat de la ma-
teixa ¿á que quedarán reduhits els beneficis
que de la mateixa esperan els organitzadors?

A Banyolas hi han poch obrers y aquestos
pochs, encare ho son á mitjes. Falta, donchs,
el primer y principal element de vida de la
obra que s' projecta.

Aquesta, verdadera plaga contra les boti-
gues, trobará en aquestes, un enemich que li
donará no poch disgustos. Molt natural es
que els obrers busquin els seus interessos, com
ho es també que treballin per els seus, els bo-
tiguers. Entre aquestos y aquella, no hi ha con-
ciliació possible.

Certament que no sería aquest sol, motiu
suficient pera fer desistir als obrers del seu
projecte; pro si que cal tenir en compte que,
com he dit, entre aquestos botiguers s' hi con-
tan un regular número de companys seus de
treball y com ells, un gros contingent de pe-
tits botiguers, verdader proletariet comercial,
que ve á constituir una classe tant ó més dig-
ne de consideració que el mateix proletariet
industrial. No serán pas els establiments d' im-
portancia els que més se ressentirán de la fun-
dació de la Cooperativa; aquestos s' bastan
sols pera combátrre á una potencia tant migra-
da com ho será aquella; tenen més recursos y
dificilment podrá resistir á la seva enérgica
competencia. Els que pagarán la festa, serán
aquestes botiguetes que tant abundan en la nos-
tra vila y que son generalment, les provehido-
de les classes treballadores. La miseria d' aques-
tos humils comerciants, será el fonament del
benestar que en la Cooperativa buscan els
obrers.

¿Y no es aixó ben sensible?

Aixó, suposant que pogués tenir éxit el pro-
jecte, qu' ho repeteixo, no pot tenirlo de cap
manera.

¡Malaguanyat temps y llástima de pessetes,

els que alguns obrers emplearán en aquesta
obra!

Qu' ho meditin serena y desapassionada-
ment els interessats y d' un modo particular
els organitzadors de la Cooperativa, que si ho
fan, no dubto de que abandonarán el seu pro-
pósit, molt útil sens dubte, forsa oportú si vo-
len, pro irrealizable.

Al meu entendre, lo únich que podría
abordarse ab totes les probabilitats d' éxit,
una vegada penetrats els obrers y els cridats á
secundarlos, de la virtualitat de de la institu-
ció, sería una Cooperativa de consum, indirecta.

Més ventatjes que la directa y cap dels seus
inconvenients, reuniría una obra aixís, deguda-
ment organizada.

Ho veurem un altre día.

JOSEP CONGOST.

ESPIGOLANT

L' acció social católica en tots els seus or-
dres va extenentse considerablement desde al-
gun temps á n'aquesta part.

Aixó exaspera en gran manera á n'els sec-
taris qu' estaven acostumats á veurer que s' ca-
tòlics se contentaven ab discutir y no s' preo-
cupavan de treballar.

El dret á plantejar discussions molt series
sobre les coses mes petites ja ns el donavan y
hasta veyan ab gust que fessim us d' aquest
dret.

En cambi lo que no volen reconéixer es
el dret d' organitzar y treballar per restaurar
la societat en Cristo, com es nostre ideal y nos-
tre deber.

Y aixís, *El Radical* de Madrid, en un d' els
últims números, demanava al Govern que pri-
vés els treballs qu' estan fent els catòlics.

La llibertat, deu pensar *El Radical*, no ha
pas de servir pe s' catòlics, sino per nosaltres
y s' que pensan com nosaltres, que som els
verdaders pares de la criatura lliberal.

«¿Qué significa, diu *El Radical*, aixó de
que un poder estranger (el Papa) disposi en
Espanya d' organitzacions polítiques, ab el fi
d' apoderarse del Estat, encare que aquest ape-
tit torpe se disfressi ab el piadoso eufemisme de
restaurar la societat de Cristo?»

Quina po'ls hi fa l' Sant Pare á n' aquesta
gent, que fins temen s' apoderi de la dominació
dels estats, á pesar de veurer que l' poder del
Sant Pare no es civil, sino espiritual.

Peró, precisament per aixó es que s' hi fa
nosa l' Sant Pare. Si l' seu poder, en lloch de
ser espiritual, fos material y terré, ó millor, si
en lloch de predicar el regne de Deu y la seva
justicia, prediqués el regne del Diable ab les
seves injustícies, com ho fa la masoneria inter-
nacional y com ella conspirés contra la pau y
tranquil·litat de les nacions, y afavorís per tot
arreu la rebelió, provoqués successos sagnants
com els del Juliol passat, prediqués contra la
patria y contre l' exercit, ajudés á n' els
separatistes, fent perdre colonies, com ho feu
ab nosaltres, parlés d' erigir estatuas á Giorda-
no Bruno y Francisco Ferrer y protegís la co-
rrupció de costums y perversió de les inteli-
gencies... allavors, ja no sería un poder estran-
ger, ab aspiracions de domini, res d'aixó: sería
la forsa progressiva que ns vé de les nacions
cultes, els ayres de la Europa conscient, que
venen á fecondar la nostra terra.

A la vegada que s' vol privar el pas á la
veritat en tots els ordres, se proclama per tot
arreu ab els noms de neutralitat, laicismo,
emancipació, independència, el dret á la co-
rrupció y descomposició social. Totes aquestes
emancipacions é independencies tiran á lo ma-
teix.

Quan els francesos, volguent prescindir de
Deu, se proposaren divinizar ó convertir en
Deu á la rahó, no trovaren millor manera de
representarla que per medi de una prostituta.

Quan l' art, independent y deslligat de la
tutela moral y religiosa, vol exhibirnos els seus
productes, no sab donarnos mes que carnalitats
y pornografies.

L' amor independent, ja savem tots, que no
vol dir altre cosa que la satisfacció dels apetits
sensuals, sense lley ni rahó, com les besties,
dich mal, pitjor que les besties, perque aques-
tes al menos se serveixen del instint.

La moral natural y layca vol dir una moral
rellevada de la enfadosa obligació de tenir que
moralisar.

L' ensenyansa neutra ó layca ja hem vist
que vol dir una ensenyansa que té l' dret de
pervertir les intel·ligencies per medi del error y
l' cor per medi de la maldat.

Totes aquestes tendencies á prescindir de
Deu paran á lo mateix, á la corrupció, á la des-
composició, al suícidí.

ESPIGOLAYRE.

DESDE MADRID

Madrid, Abril vintiquatre.

Molt estimats companys
y lectors del Setmanari:
Desde aquesta vila y cort
vos escrich aqueixa carta
comensantvos per contar
lo motiu de mon viatge:
La meva cara mitad
feya temps m' amohinava:
—Home, ¿jo no sé perquè
no t' resols d' una vegada?
are venen eleccions;
ves allí a preguntalshi
si t' volen per diputat
que molt tich d' equivocarme
ó et dirán resols que sí,
per que la cosa es ben clara
que no t' faltan condicions
pera poder acceptarte.
Ets molt guapo, ben plantat
sabs fer verssos, explicarte,
si enrahoas ho fas bé
molt mellor que no pas altres
creúme, home, creúme á mi
veshi, cuyta á presentarte.
Ja cansat de tant nyich-nyich
a la fi vaig escoltarla
m' arreglo, agafó ls trastets
y aquí visch desde l' disapte
corrent com un mal esprit
de l' un ministeri al altre.
Per fi he pogut lograr
després de molt esperar-me
que n Merino m' preguntés
el motiu de mon viatge.
—Venia molt senyor meu
a veurer si li faltava
un senyor ab condicions
de diputat de gran talla.
Molt estranyat en Merino,
tot seguit va contestarme
—De faltar no n falta cap
distritos son lo que faltan
pro si aquestes condicions
foren tan extraordinaries
tal volta l' escullirem
á vosté primer que un altre.
—Sa excelencia ho ha de dir
de mi ja pot pot preguntar-me...
—No calen informacions
vosté me constesti are
las preguntas que diré
y a les proves que li fassi
y si efectivament
resultava *tumillorable*
pot anarsen ben tranquil
que no li fallará l' acta.
Se m' acabat lo paper
y també el llum se m' apaga;
lo que m manca per contar
já ho diré ab una altra carta.

SAM.

De Colaboració

Actividad consoladora

Dios, que siempre ha sido pródigo y queno sin razón ha querido castigar á la humana criatura, ha dado siempre á ésa medios para su reconciliación. Así vemos que en el antiguo testamento, había los profetas, quienes anunciaban al pueblo sus crímenes y le excitaban á la penitencia, y, de no hacerlo, le vaticinaban los terribles furores de la siempre justa ira divina.

Para ello no tenemos más que abrir los libros santos y en ellos encontraremos á Jeremías, quien en triste y dolorosa lamentación, vaticina la destrucción de Jerusalem, sentado sobre sus murallas, contemplando aquel pueblo del que no debía quedar piedra sobre piedra. Profetas fueron también Daniel, Oseas, Miqueas y otros, quienes guiaron al pueblo por la senda del bien y le prepararon, para la deseada hora de la redención.

En nuestros tiempos, Dios, no menos provisor, también nos da sus profetas, quienes aunque no hablan con la autoridad de aquellos, por no ser directamente inspirados por Dios, no obstante con la gracia del mismo, nos vaticinan las catástrofes sociales. Donoso Cortés, Aparisi, Balmes, Mella y el Obispo de Jaca y otras eminencias de la causa católica, nos excitan á la lucha previendo la próxima desolación de la España, fuerte, vigorosa y ejemplar.

¿Duermen los católicos á la voz de sus profetas? No. De un tiempo á esa parte una actividad consoladora todo lo invade.

A los metings contra el proyecto de ley de asociaciones religiosas, siguió una campaña de la prensa católica despertando al pueblo y llevándolo desde el ostracismo al campo de la lucha, para que batallara, frente á frente con el enemigo.

Seguió después la campaña contra las escuelas laicas, y España entera ha protestado contra ellas y ha pedido su clausura al gobierno español.

Pero no se limita ahí esa acción avasalladora; no. Sigue más adelante y penetra en los seminarios y esos jóvenes valientes salen de sus aulas y esperan, como en Gerona, al pueblo á la puerta de la iglesia y expenden á centenas las revistas, periódicos, folletos y hojas volantes.

Esto es lo que actualmente hacen pero llegarán más adelante, pues están animados de espíritu apostólico y les alienta una actividad consoladora.

A. Figueras.

Informació electoral

El diumenje passat, 17 del corrent, estigué á n'aquesta vila el Sr. Juli Fournier, contrincant del Sr. Torras Sampol en el districte de Torroella de Montgrí. Acompanyat d'elements adictes del districte, entre 'ls quals recordém haverhi vist á nostre amich, Martiriá Butinyá, jermans Joaquim y Lluís Coromina y Vicens Laqué, feu varies visites á persones influents d' aquesta població, de les que manifestá 'l senyor Fournier sortirne molt ben impresionat.

El mateix diumenge visitá també 'l senyor Fournier al poble de Serinyá, ahont no pogué detenirse sinó molt po-

ca estona, per disposar de poch temps, á causa d' una avería que al dirigirse de Gerona á Banyolas, sufrí l' automòvil, lo que l' ocasioná un considerable retrás en el seu viatge.

El dimecres següent torná á visitar-nos el senyor Fournier y per ser dia de mercat, revé á importants elements dels pobles comarcans, Serinyá, Fontcuberta, Esponellá, Cornellá, Rabós, etc., ab tots els quals conferenciá detingudament, pre-parant els trevalls electorals, projectant també, fer á cada un de dits pobles una detinguda visita un dia de la setmana próxima.

Eurant aquesta setmana passada, al menos fins el moment d' escriurer aquesta informació (dia 21 al vespre) el senyor Torras Sampol no ha estat per aqui, pero, segons s' ens diu, hi será avuy. De les seves gestions ne donarém compte en el número próxim.

Nl senyor Fournier se presenta á la elecció ab carácter de diputat católich, y en quant á lo polítich com adicte al senyor Maura.

Els elements tradicionalistes del districte de Torroella de Montgrí han rebut per conducte del seu periódich *El Norte*, una alocució del President de la Junta tradicionalista de dit districte electoral recomenant el candidat que 's presenti ab el carácter de católich.

El senyor Marqués de la Torre y 'l senyor Fernando Casadevall, acompanyan ren al senyor Fournier en son viatge á n' aquesta del dimecres passat, pera trevellar en favor de sa candidatura entre sos amichs tradicionalistes.

Copiém del *Diario de Gerona* del 21 del corrent.

«El Centre Catalanista» nos comunica lo siguiente: «El «Centre Catalanista» d' aquesta ciutat ha acordat no pendrer part en les vinentes eleccions de Diputats á Corts per el districte de la Capital y dirigir al cos electoral catalanista un manifest, ficsant l' orientació que s' imposa donats els particulars caràcters que presenta la lluyta electoral en aquest districte, ensemps que trevallar, en lo que pugua per l' éxit de la candidatura del ferm catalanista senyor Torras Sampol pel districte de Torroella de Montgrí.

S' ens diu que 'l motiu de no haver-nos visitat la passada setmana 'l senyor Torras Sampol es el tenir un fill malalt, lo que sentim, y 'ns alegrariam que pugua restablirse prompte.

Crónica

L' excés d' original 'ms obliga á retirar la secció de «Notas municipales».

La suscripció oberta per el nostre Ajuntament pera recaudar fondos pera la cons-

trucció del Nou Cementiri, puja ja á la important suma de 12.250 pessetes.

Han visitat la nostra redacció, els periódichs següents: *Font Nova*, de Camprodón; *El Conquistador*, de Orihuela; *Boletín Oficial de la Cámara Agrícola del Ampurdán*, de Figueras; *La Familia*, de Barcelona y *La Reconquista* de Zaragoza.

Agrahim la visita, establint ab molt gust el cambi.

També hem rebut: *La Rinhada*, de San Sadurni de Noya y *Ciutat*, d' Olot.

El dia 15 del corrent va ser acceptada la dimissió presentada per el cabo del resguart de consums, Isidro Lavilla.

En la reunió celebrada el diumenge passat en el «Círcol de Católichs», pera tractar de la Caixa d' ahorros, en projecte, va acordarse fixar el dia de Pascua de Pentecostés, 15 de Maig, pera la seva inauguració. Aquesta revestirá gran importancia. Oportunament donarém més detalls sobre el particular.

Divendres passat 's celebraren en la Iglesia del Monestir, solemnes funerals en sufragi de l' ánima del Rnt. Francisco Avel·lana, assistint als mateixos nombrosa concurrencia, en la que hi estabam representades totes les clases sociales.

El dia 15 del corrent, va morir á edat molt avensada, el senyor Miquel Córdomi Giralt. Habia militat sempre en el camp católich, habent sigut elegit diferents vegades concejal.

Testimoniem á la familia Masgrau y demás parents, el nostre sentiment y preguém als nostres lectors una oració per l' ánima del difunt. (A. C. S.)

Diumenje passat á les 2 de la tarde el vehí de Mata, conegut per «En Manella» va tenir un atach de feridura, en 'l establiment del senyor Malagelada (Casa Andreu). Va ser trasladat al Hospital, ahont va morir el dimars. (R. I. P.)

Están próxims á terminarse els trevalls qu' els germans Corominas, están fent á la resclosa d' Esponellá. Dintre poch 's portará la forsa á Banyolas.

El nostre ilustrat amich, y compatrieci Doctor Frederich Dalmau, está fent oposicions á Madrid, per una cátedra de Filosofia. Sabém qu' ha fet ja alguns exercisis, ab éxit complert.

La nostra enhorabona.

Divendres, un dels mossos del senyor Laqué, nomenat Grabuleda, va tenir la desgracia de que un dels animals del carro que dirigia ti tirés una cossa, tocantlo á la

cuixa y deixantlo en molt mal estat. Els mentes creuhen que hi haurá fractura.

Celebrariam el restabliment del pacient y 'ns associem á la pena de la seva familia.

Ha mort á Barcelona, l' eminent geólech y jove sacerdot Rnt. Norbert Font y Sagué. (E. P. D.)

Registre Civil

Inscripcions verificades desde l' dia 15 al 21 del present mes

Naixements

Saturni Reig Pujolar, fill d' Esteve y María; Carme Bonaventura Terrades, filla de Josep y Narcisa; Joaquim Sarquella Claus, fill de Josep y Antonia; Concepció Dilmer Oller, filla de Lluís y María.

Defuncions

Caterina Dalmau Plá casada, 62 anys; pneumonia gripal; Miquel Córdomi Giralt, viudo, 84 anys, debilitat senil; Pere Roura Puigdemont, casat, 74 anys; hemorragia cerebral; Clara Privat Ayats, viuda, 82 anys, cardialsclorosis.

Matrimonis

Cap: PINTOR Y DORADOR

Mercat de Banyolas

Dia 20 d' Abril de de 1910

Blat.	de 20'00 á 20'50	ptas. qtra.
Mestall.	» 18'00 á 18'50	» »
Ordi.	» 9'00 á 9'50	» »
Civada.	» 8'50 á 9'00	» »
Blat de moro.	» 13'00 á 13'50	» »
Fabes.	» 14'00 á 14'50	» »
Monjetes.	» 25'00 á 25'50	» »
Fabons.	» 16'00 á 16'50	» »
Vesses.	» 00'00 á 00'00	» »
Llobins.	» 8'00 á 8'50	» »
Mill.	» 14'50 á 15'00	» »
Panís.	» 11'00 á 11'50	» »
Fajol.	» 12'50 á 13'00	» »
Alls.	» 2'25 á 2'50	forc.
Ous.	» 0'85 á 0'90	» dna.
Oli.	» 14'00 á 14'50	» mallal

BICICLETAS

Venda de Cicles, Aceesoris, Pessas Fde recambi, y reparacions

Josep Figuls BAYNOLAS

Preus exageradament económichs

DALMAU CARLES Y COMP.—GIRONA.

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
per a la indústria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artístic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATS

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveidors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Exposicions.

GLASSES ESPECIALS

per a colegis y comunitats religioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.—Banyolas

LA VIOLETA

Establiment de nobles de totes classes

EBANISTERIA

Josep Romans y Comp.^a

Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

DE

Vicens Laqué

Banyolas

Teixits y Merceria

DE

Viuda y Fill de J. Butiñá

Plassa Constituoió, 3.—Banyolas

Tenda LA CONCEPCIÓ

Pintures, pincells, barnissos de totes menes

JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

DE

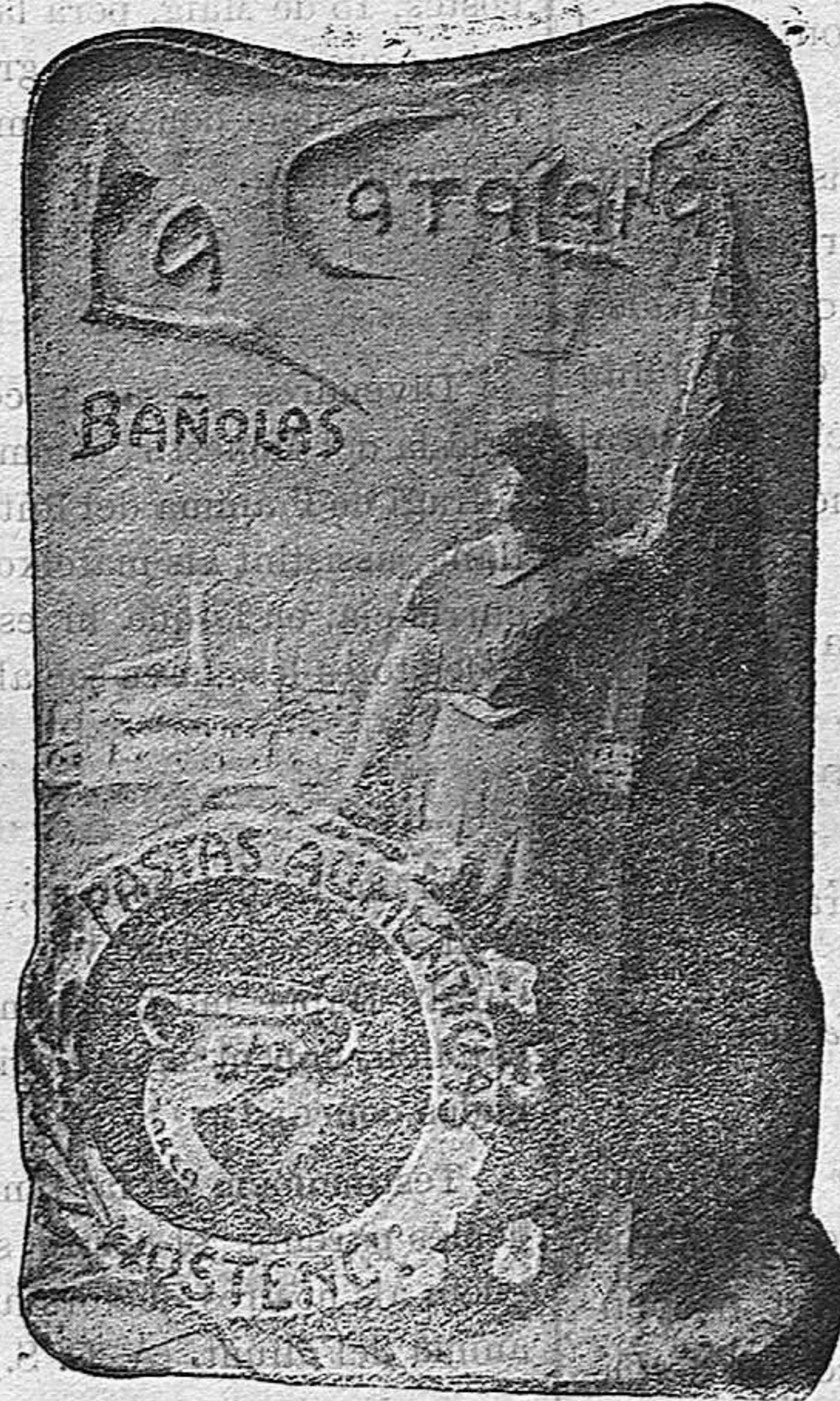
PASTES PERA SOPA

Gran Fábrica de Chocolates

EL LAGO

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

PELUQUERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Mayor, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

Disponible

SETMANARI DE BANYOLAS

PERIODICH SETMANAL D'ACCIO CATOLICA

Redacció:—Plaça de la Constituoió, 9

Preus de Suscripció:

A Banyolas: 1 peseta, trimestre
A Fora: 125 " " "

Numero solt. 10 céntims.